

JUBILEU EXTRAORDINARI DE LA MISERICÒRDIA

PAPA FRANCESC

AUDIÈNCIA JUBILAR

Dissabte, 30 de gener de 2016

Misericòrdia i missió

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

Entrem dia rere dia en el cor de l'Any sant de la Misericòrdia. Amb la seva gràcia, el Senyor guia els nostres passos mentre travessem la Porta Santa i surt al nostreencontre per a romandre sempre amb nosaltres, malgrat les nostres faltes i les nostres contradiccions.

No ens cansem mai de sentir la necessitat del seu perdó, perquè quan som dèbils la seva proximitat ens fa forts i ens permet viure amb més alegria la nostra fe.

Voldria indicar-vos avui la relació estreta que hi ha entre la misericòrdia i la missió. Com ho recordava sant Joan Pau II: «L'Església viu una vida autèntica quan professa i proclama la misericòrdia i quan acosta els homes a les fonts de la misericòrdia» (Enc. *Dives in misericordia*, 13).

Com a cristians tenim la responsabilitat de ser missioners de l'Evangelí. Quan rebem una bona notícia, o quan vivim una bonica experiència, és natural que sentim l'exigència de compartir-la també amb els altres.

Sentim dins nostre que no podem contenir l'alegria que ens ha estat donada. Volem eixamplar-la. L'alegria suscitada és tan gran que ens porta a comunicar-la. I hauria de ser la mateixa cosa quan trobem el Senyor. L'alegria d'aquestencontre, de la seva misericòrdia. Comunicar la misericòrdia del Senyor. Encara més, el signe concret que realment hem trobat Jesús és l'alegria que sentim en comunicar-lo també als altres. I això no és «fer proselitisme», això és fer un do. Jo et dono allò que em dóna alegria a mi. Llegint l'Evangelí veiem que aquesta ha estat l'experiència dels primers deixebles: després del primerencontre amb Jesús, Andreu va anar a dir-ho de seguida al seu germà Pere (cf. Jn 1,40-42), i el mateixa va fer Felip amb Natanael (cf. Jn. 1,45-46).

Trobar Jesús equival a trobar-se amb el seu amor. Aquest amor ens transforma i ens fa capaços de transmetre als altres la força que ens dóna. D'alguna manera, podríem dir que des del dia del baptisme ens és donat a cada un de nosaltres un nom nou a més del que ja ens donen el pare i la mare, i aquest nom és *Cristòfor*. Tots som *Cristòfors*. Què vol dir això? 'Portadors de Crist'. És el nom de la nostra actitud, una actitud de portadors de l'alegria de Crist, de la misericòrdia de Crist. Tot cristià és un *Cristòfor*, és a dir, un portador de Crist!

La misericòrdia que rebem del Pare no ens és donada com un consol privat, sinó que ens fa instruments perquè també els altres puguin rebre el mateix do. Hi ha una circularitat meravellosa entre la misericòrdia i la missió. Viure de misericòrdia ens fa missioners de la misericòrdia, i ser missioners ens permet créixer cada vegada més en la misericòrdia de Déu.

Per tant, prenguem-nos seriosament el nostre ser cristians i comprometem-nos a viure com creients, perquè només així l'Evangelí pot tocar el cor de les persones i obrir-lo per

a rebre la gràcia de l'amor, per a rebre aquesta gran misericòrdia de Déu que acull tothom.